

Не ни тайже: ще идатъ кратъкъ,
Не искаме да са распрострѣтъ:
Но и да свърше пакъ не можа,
Ще каже самъ, че тѣзи пещера
Билъ малаковѣтъ на една госпожа,
Която, когаѣ да миже
Прѣзъ едно кално мѣсто,
Принудена била да повдигне
Това пересто нѣщо.
Но и тѣй на пещера ѣо замязва,
И маймунаѣа ще не ще,
Кат' търсала прибѣжище,
Тамъ да са скрие вѣтзва.
Госпожата, уплашена извика,
И мѣди са маймунаѣа да истика,
Но въ страхѣтъ си пускала си фисѣана
Маймунаѣа тамъ подъ запорѣ останѣ.
И тига нашиятъ маймунѣрѣи
И клеѣилѣъ госпожиѣъ горѣадѣрѣи
И мѣгатъ са добро да правѣтъ,
Госпожаѣа отъ тѣзъ бѣда да избавѣтъ.
И дрѣзѣ, жегли; но не излиза
Проклетата маймуна хапи, драци